

ପି. ପୁନିୟା

ବନାମ

ଜୟପୁର ସୁଗାର କୋ. ଲିମିଟେଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 6, 1994

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଞ୍ଜି ଏବଂ ବି. ଏଲ୍. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956- ଧାରା 397, 398, 399(1) (a) ଏବଂ (3)- କ୍ଷମତାପତ୍ର ଜିପିଏ ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦସ୍ୟଙ୍କ ତରଫରୁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସମ୍ମତି- କୁହାଗଲା, ବୈଧ ସମ୍ମତି ଗଠନ କରେ- ଧାରା 399 (3)- ଏଜେଣ୍ଡର ସାଧାରଣ ନିୟମ ପ୍ରତି ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କି- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ସିଜିପିଏ ଧାରକଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିଛନ୍ତି- ସମ୍ମତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ କି ନାହିଁ- କମ୍ପାନୀ (ନ୍ୟାୟାଳୟ) ନିୟମାବଳୀ 1959 – ନିୟମ 88

ଅକ୍ଟୋବର 1978 ରେ, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ପ୍ରତିବାଦୀ-କମ୍ପାନୀର ତିନି ଅଂଶୀଦାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ, ପି ଆମେରିକାରେ ରହୁଥିବା ତାଙ୍କ ଝିଅ ଆର କ ପାଇଁ କ୍ଷମତାପତ୍ର ଧାରକ ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବା ଏକ ଦଶମାଂଶ ଅଂଶ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ପରିଚ୍ଛେଦ, ଯଦି ଏହି ସମ୍ମତି ବୈଧ ଥିଲା ।

ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମ୍ମତି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଜିପିଏ ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମୀପକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଆର ସତ୍ୟପାଠ କରିଥିଲେ, ଅଧିକତ୍ୱ, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଏହି ମାମଲାରେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, କମ୍ପାନୀ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପାଠ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନଟି କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

କହିଲେ (ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା) : 1. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ତରଫରୁ ଜିପିଏ ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ମତି ଏକ ବୈଧ ସମ୍ମତି ଗଠନ କରୁଛି ।

ପର ଜୀବନ ରେଞ୍ଜି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

2. କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା 399 କିମ୍ବା ଏହାର ଉପ-ଧାରା (3) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆଭାସ ଦେଇ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଅଧୀନରେ ସମ୍ମତିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

3. ଧାରା 399 (3) ଏକେନ୍ଦ୍ରିତ ସାଧାରଣ ନିୟମ ପ୍ରତି କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନୁହେଁ । ସାଧାରଣ ନିୟମ ଏହା ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଯାହା କରିପାରିବେ, ସେ ନିଜ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହା କରିପାରିବେ, କେବଳ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଏପରି ଅଧିକାର ଅର୍ପଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ଧାରା 399 (3) ଦ୍ଵାରା ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ସାଧାରଣ ନିୟମ ଅଧୀନରେ ଆସେ ଏବଂ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ନୁହେଁ ।

4. କମ୍ପାନୀ (ନ୍ୟାୟାଳୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1959 ର ନିୟମ 88 କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ସୂଚିତ କରିନାହିଁ ଯେ ସଦସ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଏହା କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଠିକଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିବରଣୀ ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇ ଆବେଦନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ହେବ ।

କିଲିଙ୍ଗ ନିକ୍ସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ, (1985) 57 ସିଓଏମ. ସିଏଏସ. 831, ଅନୁମୋଦିତ ।

ମାଖନ ଲାଲ ଜୈନ ବନାମ ଅମୃତ ବନସ୍ପତି କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, ଏଆଇଆର (1953) All 326, ଚରଣଜିତ ଲାଲ ଚୌଧୁରୀ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, ଏଆଇଆର (1951) ଏସସି 41 ଏବଂ ଆର୍. ସୁଜା ରାଓ ବନାମ ସିଆଇଟି, ମାଡ୍ରାସ, ଏଆଇଆର (1956) ଏସସି 604, ପ୍ରଭେଦନୀୟ ।

5. ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନର ଅନୁରକ୍ଷଣ ଉପରେ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଆଇନରେ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ପର ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି (ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ):

6. ବିଚାରଧୀନ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଠିକ୍ ହୋଇପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ କ୍ଷମ୍ପ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହାତରେ ଥିବା ଏହି ମାମଲାରେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିଛନ୍ତି, କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1899/1981 ।

ଏ.ଏଚ୍.ଓ. ସଂଖ୍ୟା 14 /1980 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 27.2.81ରିଖ ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିନୋଦ ଉଗତ ।

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜି. ଏସ୍. ଶ୍ରୀନିବାସ ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ

ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଞ୍ଜି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା 397-398 ଅଧୀନରେ, ଅଧିକାରୀ, ଧାରା 399 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ମାଧ୍ୟମରେ "କମ୍ପାନୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଦଶମାଂଶରୁ କମ୍ ହୋଇ ନଥିବା ଅଂଶ ଧାରଣ କରିଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା", ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇପାରିବ । ଧାରା 399 ର ଉପ-ଧାରା (3) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସମ୍ମତି ହାସଲ କରିଥିବା କମ୍ପାନୀର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ କିମ୍ବା ତତୋଧିକ ସଦସ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ" କମ୍ପାନୀର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଥିବା ତିନି ଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ-କମ୍ପାନୀ, ଜୟପୁର ସୁଗାର କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼ର ଅଂଶୀଦାର ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଝିଅ ଶ୍ରୀମତୀ. ଭି. ରାଜେଶ୍ଵରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ-କମ୍ପାନୀରେ କିଛି ଅଂଶଧନ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ସେ ବିବାହିତ ଏବଂ 1973 ମସିହାରୁ ଆମେରିକାରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଆମେରିକା ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ 29 ନଭେମ୍ବର, 1973 ରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ, ଯିଏ ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଏକ କ୍ଷମତାପତ୍ର (ଜି.ପି.ଏ.) ନିଷ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ ।

ଅକ୍ଟୋବର 25, 1978 ରେ, ଏଠାରେ ଥିବା ତିନିଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏକ-ଦଶମାଂଶ ଅଂଶ-ଧାରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ପାଇଁ, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ଜି.ପି.ଏ. ଧାରକ ଭାବରେ ଲିଖିତ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯଦି ରାଜେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ଅଂଶ-ଧାରଣକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ଧାରା 399 ର ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଵୀକାର ଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ ପରିଚୁଷ୍ଟ । ଏହି ଆବେଦନରେ ଯଥାଯଥ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହିକି ଯେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ଜି.ପି.ଏ. ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ନୁହେଁ- ଧାରା 399 ର ଉପ-ବିଭାଗ (3) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମତି ଏକ ବୈଧ ସମ୍ମତି ଅଟେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ ହେବା ମାତ୍ରେ, କିଛି ପ୍ରତିବାଦୀ ଏହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନର ଅନୁରକ୍ଷଣ ଉପରେ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ଧାରା 399 ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରେ ନାହିଁ ଯେହେତୁ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମତାପତ୍ର ଧାରକ ହିସାବରେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ଧାରା 399(3) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ 'ସମ୍ମତି' ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଭୟ କମ୍ପାନୀ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ ଆବେଦନ ଉପରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଉଚ୍ଚ ଆପତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭିତ୍ତିରେ ଆବେଦନଟିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏଥିରେ ଉଠିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ, କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 399 କୁ ଏଠାରେ ପଢ଼ିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ:

"ଧାରା 399 । ଧାରା 397 ଏବଂ 398 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର । - (1) କୌଣସି କମ୍ପାନୀର ନିମ୍ନଲିଖିତ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ଧାରା 397 କିମ୍ବା 398 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିବ:

(a) ଅଂଶପୁଞ୍ଜି ରଖିଥିବା କମ୍ପାନୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କମ୍ପାନୀର ସଦସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଏକ ଶହରୁ କମ୍ ହୋଇନଥିବ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଏହାର ମୋଟ ସଦସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାର ଏକ ଦଶମାଂଶରୁ କମ୍ ହୋଇନଥିବ, ଯାହା ନ୍ୟୁନତର ହୋଇଥିବ କିମ୍ବା କୌଣସି ସଦସ୍ୟ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟଗଣଙ୍କ ଅଂଶଧନ କମ୍ପାନୀର ନିର୍ଗମ ଅଂଶପୁଞ୍ଜିର ଏକ ଦଶମାଂଶରୁ କମ୍ ହୋଇନଥିବ, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଦାବି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି;

(b) ଅଂଶପୁଞ୍ଜି ନ ଥିବା କମ୍ପାନୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟାର ଏକ-ପଞ୍ଚମାଂଶରୁ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

(2) ଉପ-ଧାରା (1) ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଅଂଶ କିମ୍ବା ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ମିଳିତ ଭାବରେ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏକକ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ପରିଗଣନା କରାଯିବ ।

(3) ଯେଉଁଠାରେ ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କମ୍ପାନୀର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥା'ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଜଣେ କିମ୍ବା ତତୋଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ସଦସ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଲିଖିତ ସମ୍ମତି ହାସଲ କରିବାପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ।

(ଉପ-ବିଭାଗ (4) ଏବଂ (5) କୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି ।)

ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପାଦିତ କ୍ଷମତାପତ୍ରର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରାଯାଇପାରେ:

4. ବିକ୍ରି କରିବା, ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା, ସଂଗ୍ରହ କରିବା, ପ୍ରବେଶ କରିବା, ପରିଚାଳନା କରିବା କିମ୍ବା ସଂଗ୍ରହ କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରାବର କିମ୍ବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ଯାହା କେବଳ ମୋ ଉପରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଇପାରେ ।

10. ମୋର କୌଣସି ବିଷୟ ସହ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବା ସମସ୍ତ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା, କିମ୍ବା ରକ୍ଷା କରିବା, ଯେଉଁଥିରେ ମୁଁ ଅଛି କିମ୍ବା ଏହାପରେ ଆଗ୍ରହୀ ବା

ସମ୍ପୃକ୍ତ ରହିପାରେ ଏବଂ ଯଦି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ମଧ୍ୟସ୍ତତାକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ, ରାୟ ସ୍ୱୀକାର କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା କିମ୍ବା ଏହିପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ।

12. କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକର ବୈଠକରେ ଭୋଟ ଦେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ଏହାପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜନ କରାଯାଇପାରିବା କୌଣସି ଅଂଶଦାରୀ କିମ୍ବା ପୁଞ୍ଜି କିମ୍ବା ରଣପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋ ବଦଳରେ କିମ୍ବା ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ୱରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୋ ନାମରେ ଏବଂ ମୋ ତରଫରୁ ତୁଚ୍ଛି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଦଲିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଦସ୍ତଖତ ତଥା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ।

13. ମୋ ତରଫରୁ ସମସ୍ତ ଅଦାଲତରେ, ପଞ୍ଜୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ, ଜିଲ୍ଲାରେ, ବୋର୍ଡରେ, ପୌର ପାଳିକାରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ।

14. ମୋ ତରଫରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହେବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ କାଗଜପତ୍ର ଦସ୍ତଖତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ମୋ ତରଫରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ।

15. ସାଧାରଣତଃ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଯେଉଁଥିରେ ମୁଁ ଆଗ୍ରହୀ କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ହୋଇପାରେ, ମୋର ପ୍ରାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରତିନିଧି ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ମୋ ତରଫରୁ ସମସ୍ତ ଦଲିଲ, କାର୍ଯ୍ୟ, କିମ୍ବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମୁଁ ନିଜେ ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରେ ସେହିପରି ।

ଜି.ପି.ଏ. ର ଅନେକ ଖଣ୍ଡକୁ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ବାହ୍ୟତଃ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହା ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ଧାରା 399 (3) ଅଧୀନରେ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ପରିତାଳନା ତଥା ଅନ୍ୟଥା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଶ ଏବଂ ପୁଞ୍ଜି ସମେତ ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥାବର ଏବଂ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଚାଳନା ଏବଂ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଦଲିଲ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାଗଜପତ୍ରରେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦସ୍ତଖତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉକ୍ତ ଦଲିଲ ଅନୁସରଣରେ, ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଶ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସ୍ଥାବର ଏବଂ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର, ଆବେଦନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିବା ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଧ ହୋଇଥାନ୍ତା । ବାସ୍ତବରେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ନାମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା, ଜି.ପି.ଏ. ଧାରକଙ୍କ

କ୍ଷମତା ଅଧୀନରେ ଏହା ରହିଥିବ ଯେ ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଉକ୍ତ ଆବେଦନରେ ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବେ ପରିଗଣିତ କରିବେ । ଯଦି ଏହିପରି, ତେବେ କ୍ଷମତାପତ୍ର ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମତି ନ ଦେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ, ଯାହା କେବଳ ରାଜେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ଅଟେ । ଫଳତଃ ଏହାର ଅର୍ଥ ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ଯୋଡ଼ି ହେବା । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ଆପାତତଃ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ/କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି ଯାହା କ୍ଷମତାପତ୍ର ପ୍ରତିନିଧି (ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ/ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟ) ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ପାଦନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଧାରା 399 (3) ଦ୍ଵାରା ପରିକଳ୍ପିତ ସମ୍ମତି ଆପାତତଃ କ୍ଷମତାପତ୍ର-ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କାହିଁକି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ତାହାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ପ୍ରକୃତରେ ସେ ନିଜେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ନାମରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଆପାତତଃ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଏକ ତଥ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବା । ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ସତ୍ୟପାଠ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ଭାରତ ଗଣ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପିତା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ-କମ୍ପାନୀର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ-କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ଏହାର ପରିଚାଳନା ବିରୋଧରେ ଉପ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ କୁପରିଚଳନାର ଆରୋପ ଲଗାଇ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ସେ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ସେହି ବାବଦରେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ଜି.ପି.ଏ.ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପ୍ରାଧିକାର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, କମ୍ପାନୀ ନ୍ୟାୟାଧୀନ ଏବଂ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପାଠ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 399(3) ଅଧୀନରେ କମ୍ପାନୀର ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଞ୍ଜୁର ହେବାକୁ ଥିବା ସମ୍ମତି ସ୍ଵୟଂ ସଦସ୍ୟଙ୍କର ଏକ ସଚେତନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେମାନେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ମତି ମଞ୍ଜୁରୀର ବାଞ୍ଛନୀୟତା ପ୍ରତି ସଦସ୍ୟ ନିଜେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ମନ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତା'ପରେ ଏହାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ଉଚିତ । ପ୍ରସଙ୍ଗର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ସେମାନେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଜି.ପି.ଏ.-ଧାରକ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ସିବଲ ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 399 (3) ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଟେ ଯାହା ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା କମ୍ପାନୀର ଖ୍ୟାତି ତଥା ପ୍ରତିପତ୍ତି-ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଗୁରୁତର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ତେଣୁ ଏହା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀ ସିବଲ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ କ୍ଷମତାପତ୍ର ଧାରା 399 (3) ଅଧୀନରେ ସମ୍ମତି ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ

କ୍ଷମତାପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଦଲିଲ କେବଳ ଏକ ସାଧାରଣ କ୍ଷମତାପତ୍ର ଏବଂ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।

ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ସହିତ ଆମେ ସହମତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଧାରା 399 କିମ୍ବା ଏହାର ଉପ-ଧାରା (3) ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆଭାସ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଯେପରି ଆମେ ଏଠାରେ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଛୁ, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ନାମରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡରଫ୍ଟରୁ ତାଙ୍କ ଜି.ପି.ଏ. ଧାରକ ଭାବରେ ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତେ । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ 'ସମ୍ପତ୍ତି' ର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିନଥାନ୍ତା ଏବଂ ଉଠି ପାରିନଥାନ୍ତା । ଯଦି ଏହିପରି, ତେବେ ଏହା ବୁଝି ହେଉ ନାହିଁ ଯେ କାହିଁକି ଏବଂ କିପରି ଧାରା 399 (3) ଅଧୀନରେ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀ, ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଡରଫ୍ଟରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇପାରି ନଥିଲେ । କୌଣସି ନିୟମ କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇପାରି ନଥିଲା ଯେ ଧାରା 399 (3) ଅଧୀନରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଜଣେ ଜି.ପି.ଏ. ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ (ଯିଏ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଶ ଏବଂ ପୁଞ୍ଜିର ସଞ୍ଚାଳନା ଏବଂ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଅଦାଲତ, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ) । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ଅଂଶ ଗୁଡ଼ିକ ଏକ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସଂଘବଦ୍ଧ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରାଯାଇ ଥାଇପାରେ । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ଯେ ଏକ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କହିଲେ ଜଣେ କ'ଣ ବୁଝିବ । ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଧାରା 399 (3) ଏଜେନ୍ଡ୍ରର ସାଧାରଣ ନିୟମ ପକ୍ଷେ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଦେଖୁନାହିଁ । ସାଧାରଣ ନିୟମ ଏହା ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଯାହା କରିପାରିବେ, ସେ ନିଜ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହା କରିପାରିବେ, କେବଳ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାପାର ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଏପରି ଅଧିକାର ଅର୍ପଣ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥାଏ । ଧାରା 399 (3) ଦ୍ୱାରା ବିବେଚିତ ସମ୍ପତ୍ତି ସାଧାରଣ ନିୟମ ଅଧୀନରେ ଆସେ ଏବଂ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ନୁହେଁ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସିବଲ କମ୍ପାନୀ (ନ୍ୟାୟାଳୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1959 ର ନିୟମ 88 କୁ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ, ଯାହା ଏପରି ପଠନୀୟ:

"88. ଧାରା 397 କିମ୍ବା 398 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ I- (1) ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 399(1) ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର କମ୍ପାନୀର କୌଣସି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଡରଫ୍ଟରୁ ଧାରା 397 କିମ୍ବା 398 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ କୌଣସି ଏକ କିମ୍ବା ତତୋଧିକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଆବେଦନକାରୀ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଡରଫ୍ଟରୁ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରୁଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ସମ୍ପତ୍ତି ପତ୍ର ଆବେଦନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଡରଫ୍ଟରୁ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଠିକଣା ଆବେଦନର ଏକ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ କମ୍ପାନୀର ଅଂଶପୁଞ୍ଜି

ଅଛି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯେ'ଝାର ସମସ୍ତ ଦାବି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ଉକ୍ତ ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିବ । ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 399 (4) ଅଧୀନରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାଧିକୃତ କୌଣସି ସଦସ୍ୟ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟଗଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବ, ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ସଦସ୍ୟ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରୁଥିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶଟି ଆବେଦନ ସହିତ ଅନୁରୂପ ଭାବେ ସଂଲଗ୍ନ ହେବ । ଫର୍ମ ସଂଖ୍ୟା 43 ରେ ଧାରା 397 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ରହିବ ଏବଂ ଫର୍ମ ସଂଖ୍ୟା 44 ରେ ଧାରା 398 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ରହିବ ।

(2) ଧାରା 397 କିମ୍ବା 398 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁମତି ବିନା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 399 ର ଉପ-ଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାଧିକୃତ ଜଣେ ସଦସ୍ୟ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ପ୍ରତ୍ୟାହାର ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନର ଅଧିସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ।”

ନିୟମ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ଏହିକି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ସମ୍ପତ୍ତି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଠିକଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିବରଣୀ ସହ ଆବେଦନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ହେବ । ନିୟମ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିନୋ ଭଗତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ, 'କିଲିକ୍ ନିକ୍ସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍' ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, (1985) 57 କମ୍ପାନୀ ମାମଲା 831 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରତି ଆତ୍ମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଧାରା 399(3) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାପତ୍ର-ଧାରକ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ । ଏଥିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କ୍ଷମତାପତ୍ରଧାରୀ ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ସେଥିର ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିବା କ୍ଷମତାପତ୍ର ଭଳି ଅନୁରୂପ ସର୍ତ୍ତରେ ରହିଛି । ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସହ ଆମେ ସହମତ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସିବଲ କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ ଯାହା ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା । ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମାଖନ ଲାଲ ଜୈନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଅମୃତ ବନସ୍ପତି କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଏଆଇଆର (1953) ଆହ୍ଲାବାଦ 326 ରେ କହିଲେ ଯେ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1913 ର ଧାରା 153 (c) (3) ର ଅନୁଧ୍ୟାନରେ ଲିଖିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଲେଖାରେ ଏହା ସୂଚିତ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ସଦସ୍ୟମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତରେ ଥିବା ବିବାଦ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ମନଯୋଗ କରି ଏବଂ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1913 ର ଧାରା 153 (c) (3) ଧାରା 399 (3) ସହିତ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ମେଳ ଖାଉଛି । ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଆରୋପିତ କାଗଜପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କହିଥିଲେ ଯେ

ସେଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମତି ପତ୍ର ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଲିଖିତ ଶବ୍ଦ ସ୍ଵୟଂ ସୂଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନରେ ତାଙ୍କ ମନନିବେଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଖାଲି କାଗଜ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ପରିପୁରକ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟ ନିଜେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଶପଥ ଦ୍ଵାରା ମୌଖିକ ବିବୃତି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ଧାରାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହା କହୁନାହିଁ ଯେ ଏପରି ସମ୍ମତି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଚରଣଜିତ ଲାଲ ଚୌଧୁରୀ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଏଆଇଆର (1951) ଏସସି 41 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ପୃଷ୍ଠା 62 ର ପରିଚ୍ଛେଦ 78 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଉପରେ ଶ୍ରୀ ସିବଲ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପରିଚ୍ଛେଦରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଶକୁ ଧାରା 31(2) ଏବଂ 19 (1)(f) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ସମ୍ପତ୍ତି' କୁହାଯାଇପାରିବ କି ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କମ୍ପାନୀର ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶଧନର ଅଧିଗ୍ରହଣ ବୋଲି ପରିଗଣ୍ୟ କି । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ପରିଗଣ୍ୟ । ଉକ୍ତ ବିବାଦକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି, ଏସ୍.ଆର୍. ଦାଶ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅବଲୋକନ କଲେ:

"ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ସେହି ଅଂଶର ମାଲିକାନା ପାଇଁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଶେଷାଧିକାର ଯାହା ସ୍ଵୟଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ମୋ ମତରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ, ସ୍ଵୟଂ ଏବଂ ଅଂଶ ବ୍ୟତୀତ, ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ "ସମ୍ପତ୍ତି" ଅଟେ, କାରଣ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ତା'କୁ "ସମ୍ପତ୍ତି" ଭାବରେ ବିବେଚନା କରେ ଯାହାକୁ ସ୍ଵୟଂ ଅର୍ଜନ, ନିଷ୍ପାଦନ କିମ୍ବା ଦଖଲ କରାଯାଇପାରିବ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ଭୋଟ ଦେବାର ଅଧିକାର, ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିବାର ଅଧିକାର ଏବଂ ପରିସମାପନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ହେଉଛି ଅଂଶର ମାଲିକାନାରୁ ନିସୂତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଏବଂ ଅଂଶ ବ୍ୟତୀତ ସ୍ଵୟଂ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପରି ଅର୍ଜନ କିମ୍ବା ନିଷ୍ପାଦନ କିମ୍ବା ଦଖଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହା ଯେ ସ୍ଵୟଂ ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ "ସମ୍ପତ୍ତି" ହେଲେ, ଏହିପରି "ସମ୍ପତ୍ତି" ଉପରେ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରଭାବ କ'ଣ? ଏହା କାହାରି ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଅଧ୍ୟାଦେଶ କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଏହି "ସମ୍ପତ୍ତି" ର ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିଛି କିମ୍ବା ବାସ୍ତବରେ ଏପରି କୌଣସି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଛି । ତେବେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଏହି "ସମ୍ପତ୍ତି" ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ଉପରୋକ୍ତ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକୃତ ହୋଇଛି କି । ଏହା ପରିଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବ ଯେ ଅଧ୍ୟାଦେଶ କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମ ଦ୍ଵାରା ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଧିକାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯାଇନାହିଁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ତଥାପି ଏହି ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ, ଅବଶ୍ୟ, ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ

ପରେ । ତେବେ ଯାହା ହେଉ, ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚିଠିଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ହଟାଇ ନେବା ସମତୁଲ୍ୟ ବୋଲି ଧରିନେଲେ ବି, ଏହା ସୂଚିତ କରିବା ଭଳି କିଛି ନାହିଁ ଯେ ଅଧ୍ୟାଦେଶ କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମ, ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ହଟାଇ ନେବା ପରେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନାମିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛି, ଯାହାଦ୍ଵାରା ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ସେହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ” ।

ପରିସମାପନ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଅଧିକାର ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ମତଦାନ ଦେବାର ଅଧିକାର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଟେ ବୋଲି ଅବଲୋକନଗୁଡ଼ିକୁ ସେଥିରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉକ୍ତ ଅଧିକାରକୁ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଅବଲୋକନ ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ଛିନ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହା ପ୍ରସଙ୍ଗ ନଥିଲା । *ଆର୍. ସୁଜା ରାଓ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ମାଡ୍ରାସ*, ଏଆଇଆର (1956) ଏସସି 604 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସିବଲ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ । ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଉକ୍ତ ନିୟମର 2 ଏବଂ 6 ନିୟମବଦ୍ଧ ସହ ପଠିତ ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1922 ର ଧାରା 26 (A) ଅଧୀନରେ ଏହି ମାମଲା ଉଠିଥିଲା । ନିୟମରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ପଞ୍ଜୀକରଣ ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ "ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହେବ" । ଉକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା କାରଣରୁ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଏପରି ଏକ ଆବେଦନ ପତ୍ରରେ ଦସ୍ତଖତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଧାରା 399(3) ରେ ଏପରି କୌଣସି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏଠାରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସହାୟକ ନୁହେଁ ।

ଶ୍ରୀ ସିବଲ ପରିଶେଷରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆବେଦନ 1978 ମସିହାରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ବିତିଯିବା ଭିତରେ, କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ଆଉ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହୋଇ ରହିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ କିଛି ନୂଆ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଆସିଛନ୍ତି । କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ମୃତ ହୋଇଯାଇଥିବା ଦର୍ଶାଇ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଯାହା ହେଉ, ସତ୍ୟପାଠରେ ଏହା କୁହାଯାଇନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ନୂତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଅବା ସେମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଆମ୍ଭର କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏଠାରେ ଆକ୍ଷେପିତ ହୋଇଥିବା ମାନବର କମ୍ପାନୀ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀମତୀ ଭି. ରାଜେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡରଫରୁ ତାଙ୍କ ଜିପିଏ ଧାରକ ଭାବରେ, ଧାରା 399(3) ର ଅର୍ଥାନ୍ତରାୟୀ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ମତି ଏକ ବୈଧ ସମ୍ମତି ଏବଂ ତେଣୁ, ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନର ଅନୁରକ୍ଷଣତା ଉପରେ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଆଇନରେ ଅପୋଷଣୀୟ । କେବଳ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବିତିଯାଇଛି, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଯଥାଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିଆଯାଇପାରେ । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । ମୁଁ ମୋର ବିଜ୍ଞ ଭ୍ରାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଉପସଂହାର ସହ ସମ୍ମାନଜନକ ଭାବେ ଏକମତ । ଯଦିଓ ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ବିଚାରଧୀନ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଶ୍ରୀ ସିବଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥାପିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ ସଠିକ୍, ଯେ'ପରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜେଶ୍ଵରୀ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଭ୍ରାତା ଜୀବନ ରେଖା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ହାତରେ ଥିବା ମାମଲାରେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା 397/398 ଅଧୀନରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ସେ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଆବେଦନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଯୁ. ଆର୍.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂତର୍ଲିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ଵୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ